

Makt!

Av Grete Yksnøy Martinsen

(Hentet fra heftet "Menneskefiskere: En ressurs for ledere i barne- og ungdomsarbeid")

Å være leder innebærer ansvar på mange ulike områder. Det gjelder praktiske oppgaver, oppfølging og gjennomføring. Og du har et særskilt ansvar i hvilket forhold du får til de du leder.

FOR: La oss slå fast med en gang, at når du står i en lederposisjon så har du makt. Du står ikke likt med den du skal lede, det er ikke balanse i forholdet leder-deltaker. Dette kan være litt vanskelig å se når man er nær i alder med dem man leder. Men det er ikke hva *du* føler, eller tenker som bestemmer om du har makt eller ikke. Maktforholdet mellom leder og deltaker er uavhengig av det. Når du blir gitt tilliten som leder, så har du per definisjon makt i forhold til de du leder.

Se for deg en liten seilbåt og en speedbåt, på sjøen. Den lille seilbåten er ikke så lett å manøvrere, den blir blåst litt hit og dit. Den er mye skjørere enn speedbåten. Speedbåten er lett å styre, og har mye mer makt på sjøen enn seilbåten. Men det er speedbåten som har ansvar for at ikke noe går galt! Det er den som skal passe på, og manøvrere så den unngår å skade seilbåten. Og være leder innebærer det samme ansvaret som speedbåten har.

Forkynnelse og formidling

I barne- og ungdomsarbeidet er vi satt til å være ledere for mennesker i sårbare faser av livet. Det gir oss ekstra grunn til å være varsomme. Barn har for eksempel ikke samme evne som voksne til å sortere det som formidles. Det maner oss til å være respektfulle og forsiktige i vår forkynnelse. Det betyr ikke at vi ikke skal være tydelige på hva Bibelen lærer, og være frimodige i forkynnelsen. Men det handler om å respektere andre og for eksempel ikke legge press til omvendelse eller bekjennelse til de som er så unge, før det kommer naturlig fra dem. Et godt spørsmål vi som leder ofte kan stille er: «Hvem har kontrollen og styringen i denne situasjonen?»

Andre situasjoner

Fordi du som leder har makt over den du leder, så er det også du som bærer ansvaret for at forholdet til deltakeren ikke overskrider grenser. Det betyr konkret at om en deltaker for eksempel forsøker «å legge an» på deg, så er det du som sitter med ansvaret for at det ikke utvikler seg. Det er du som vennlig, men bestemt må sette grenser for hvordan dere skal omgås hverandre. Det er ikke så uvanlig at deltakere beundrer og blir forelsket i lederne. Om du opplever det, så vil vi anbefale at du raskt snakker med en annen leder, sånn at du kan få hjelp til å håndtere situasjonen på en klok måte. Så lenge du er leder for noen i NLM ung skal du ikke innlede noe kjæresteforhold til de du er leder for.

Anerkjennelse

Vi har alle behov for anerkjennelse og gode ord fra andre. Men det er ikke først og fremst de du er leder for som skal dekke det behovet. Det er det lurest at du henter hos familie, venner og andre som er glad i deg. Og at deltagerne ser opp til ledere, og gjerne kanskje beundrer de, er ikke til å unngå – og heller ikke farlig, så lenge du er bevisst din rolle. Det er helt ok at deltagerne synes du er kul og bra, sånne tilbakemeldinger kan du gjerne ta til deg! Men vær bevisst på at en del av denne oppmerksomheten får du, nettopp fordi du har den posisjonen du har, som leder.

Dette er viktig å ha klart for seg, for da kan du bruke denne makten, denne posisjonen du er gitt, på en positiv måte. Det at du er en leder og har påvirkningskraft gir deg muligheten til å løfte andre opp, og ikke tenke at du selv skal stå i sentrum. Du kan være med så andre kan få utvikle seg, vokse og blomstre. Du kan være med å gi andre plass, selv om det ofte betyr at du selv blir litt mindre synlig.

Å være leder handler ikke om å være mest mulig synlig, men om å legge til rette for at de du leder har det bra. Og for oss som er kristne handler det om å være en etterfølger av Jesus, og et forbilde for de andre.